

Əbülfət MƏDƏTOĞLU

"Bir qadına.." silsiləsindən

Əllərini qoy mən sayım
Əllərim yanan təndirim -
Dəlisi olduğum, Qadın!

Tellərin uzanan yolum
Burulub qayıdır sənə...
Hər yandan Məcnun bu könlüm
Vurulub qayıdır sənə -
Dəlisi olduğum, Qadın!

Ürəyin qibləm, güvənim-
Həm də ruhuma yuvadı...
Ay məni gizli sevənim
Adın müqəddəs duamdı -
Dəlisi olduğum, Qadın!

SƏNİ

Səssizliyin içində
səssiz qala bilmədim...
Səssizliyin içindən -
səssiz ala bilmədim -
Səni!..

Sükutun caynağında
fikrə dala bilmədim...
Sükutun caynağından -
çəkib ala bilmədim -
Səni!..

Tənhalığın çökdüyü -
vücudumu əzirdim...
Ümidimin sökdüyü
dan yerində gezirdim -
Səni!..

Xəyalımla yuxumu
qarışdırdım və... yozdum...
"Görünməyən Ulduzlar!"-
dəftərindən mən pozdum-
Səni!

... İçimdən qaçan özüm -
Bu halıma çəkildim...
Bir də baxıb gördüm ki,
ürəyimə əkirdim -
Səni!

MƏSCİD DİVARI ÖNÜNDƏ DUA

Mənim dualarımı -
Gözmuncuğu say , gülüm...
Bu dualar ömürdən -
Paydı sənə, pay, gülüm!

Qaldım quyu dibində
Əlim "Unut!" -
cibində...
Adım varsa dilində -
Hay ver mənə, hay, gülüm...

Üfürülüb şişəcək
Ahıma şəh düşəcək...
Ağzımda dil bişəcək -
Belə getse tay, gülüm...

Qəlbi taxtından devir
Hər gün başına çevir...
Əbülfət məni sevdi! -
Deyib, bunu yay, gülüm!

İSTƏYİRSƏNSƏ, YAŞAYIM ...

Sən mənə
bir damla
ümid
bağışla -
yaşayım...
Ümidin
şehi kimi ,
kirpikdən
qopan
gilə yağışla -
yaşayım...
məniim,
adımı adıyla
bir ömrün dadiyla
həyatın -
hər qatıyla
və sevdiyim
qadınla
naxışla, yaşayım...
mənə -
Sən qapı açdın
Məcnundan qalan dinə!
Allahım,
dözüm
və bir də
şirin bir zülüm
ver mənə!
Ömür boyu Sənə -
alqışla, yaşayım!

SÖZLƏ ÇƏKİLƏN ŞƏKİL

Həmsöhbətim,
dinləyənim
və
gözlərimə baxa- baxa
susanim -
dörd divar,
bir də
kirpikdən
ayrılmaq istəməyən yaş...
Adamlarla
danışmağı,
görüşməyi,
fikirləri bölüşməyi
hətta bunu
düşünməyi -
unutdurur
və unudur

Sənin olan ürəyim
yavaş, yavaş...
Öldürülən
günlərə...
söndürülən
içimə -
halsız durumla,
solğun baxışla
baxıb...
inadığı dinlərə
and verir
səni ruhum :
- Demə,
nə də incimə...
Belə olmayaydı kaş...

ÖZÜMƏ ÖZ TƏSƏLLİM....

hər çiçəyin,
hər gülün
tumurcuq vaxtı,
sevgi taxtı,
yaşam baxtı
və bir də,
kəpənəyə,
arıya
qovuşması
var, bu dünyada...
hər bəndə,
hər inanc
sahibi -
Allahına üz tutub ,
əl açıb,
diz çökür
və ürəyini
ortaya tökür...
dua zamanı,
ibadət anı...
həm çiçəklər,
həm güllər ,
həm arılar,
kəpənlər...
deməli,
həm də bəndələr
öz baxtını,
öz taxtını
şərəfləndirər -
sevgisiylə,
duasıyla...
və mən
belə anlarda
özümü
kəpənək də bilirəm,
arı da,
bəndə də!..
çünki məndə də
Tanrıya,
onun verdiyi sevgiyə -
yəni SƏNƏ -
qovuşmaq istəyi
ifadə olunur
tək qalmış

bir Boz qurd
ulamasıyla!..

DAN ÜZÜNDƏN DƏRDIYİM İSTƏK

Yayıb
hamının gözündən
qapını bağlayıb,
pərdəni çəkək...
Dörd divar arasında
bir tala
sevgi əkək...
suyu-
qanımız...
günəşi -
nəfəsimiz...
göyərsin.
Boy atsin,
əli-qolu,
bütünlüyü
və bir də
seçdiyi yolu
gedib
lap buludlara çatsın...
Göy üzündən o yanda
bir maraq
oyatsın-
SEVGİMİZ !
və ona
sarılmış
SEVİRƏM!- pıçıldayan
səsimiz...

BİR YAŞAM MƏNZƏRƏSİ

Bulud ələkdən keçir
narın...narın...
Yar qoxulu havadı -
barın, barın!..

Dərd sinəmdə duz dağı
Ürək həsrət dustağı...
Ərimirsə buzlağı -
yarın, yarın!

İllər susubdu - laldı
Demə xətirəm baldı...
Altda qoşa iz qaldı -
qarın... qarın...

Düşün , nə də fikir çək
Ortada Məcnun ürək...
Xərclə istədiyini tək -
varın, varın!..

Səndə mələk səbri var
Bu səbrin də cəbri var...
ovcun boyda qəbri var -
yarın.... yarın...

Halım sığmır qaşığa
Baxıb sən mən aşıqə...
Aç qolunu işığa -
sarın, sarın!..

DÜŞMƏSİN

Bir az aralı dayanım
kölgəm üzünə düşməsin...
Adımı çəkəndə qopan -
damla, dizinə düşməsin...

İçim laldı, çölümse şəh
dərdlə ortağ. kədərlə tən...
Kırpikləri az qırp ki, sən -
Qopub , gözüne düşməsin!..

Mən cilovu tutsam da bərk
tərk götürmür, bu xəyal, tərk!
Ədim sənə kiçik bir ərk -
Öpüm, izi də düşməsin...

Bu açılan sabahların
mən yaşayım, mən , ahların!
Elədiyim günahların -
adı izinə düşməsin!

Əbülfətin axdığı sel,
Haqdan gəlir, bilir bu əl!
Kömək üçün atdığı tel -
çölün düzünə düşməsin!

ÖZÜMƏ, HƏM DƏ SƏNƏ DEDİKLƏRİM

Sən elə bilmə ki,
asandı
Hamıdan uzaqlaşıb,
dörd divarla
və özünə
heç kimin
eşitmədiyini
söhbəti etmək...
Sən elə bilməki,
asandı
təklilə qucaqlaşıb,
içindəki qubarla
və özünə
heç kimin çılpaq ,
üzünə demədiyini
sözün dalınca getmək...
Sən elə bilməki,
dörd divar da,
qubar da,
təklil də,
söz də,
söhbət də...
və daha nələr də
sözə baxandı...
Yox!- tələsmə,
sözümü kəsmə...
Sən elə bil ki,
bütün elə bildiklərin
mənim
dərdin əlindəki
yaxamdı...
Lap bir az da sərt desəm
mənim qaraçuxamdı!..
aparır arxasınca məni...